

**UCHWAŁA NR XXIX/237/2013
RADY GMINY PŁUŻNICA**

z dnia 27 września 2013 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działania Wójta Gminy Płużnica

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594 z późniejszymi zmianami), art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późniejszymi zmianami) uchwala się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę Pana zamieszkałego w, na działania Wójta Gminy Płużnica – w przedmiocie utrzymania drogi gminnej w m. stanowiącej działkę nr 57.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy do poinformowania o sposobie rozpatrzenia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy
Płużnica

Wiesław Karwan

Uzasadnienie

Rada Gminy Płużnica po wspólnym rozpatrzeniu skargi Pana na działania Wójta Gminy Płużnica, a w szczególności na utrzymanie drogi gminnej w m. stanowiącej działkę nr 57, uznała złożoną skargę za bezzasadną.

Zdaniem Rady Gminy skarżący posiadając dostęp do drogi publicznej, położonej na działce nr 44, stanowiącej główny ciąg komunikacyjny i utrzymywanej w należyтым stanie, zgodnie z obowiązkami zarządcy drogi, bezzasadnie domaga się remontu równoległej drogi dojazdowej na działce nr 57, na który Gmina nie posiada środków finansowych.

W dniu 6 września 2013 r. Pan wystąpił do Starosty Powiatowego w Wąbrzeźnie ze skargą dotyczącą szeregu kwestii związanych z utrzymaniem oraz przeznaczeniem działki nr 57 położonej w miejscowości na której urządzona jest droga gminna. Zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego oraz Ustawy o samorządzie gminnym, Starosta przekazał skargę do rozpatrzenia organowi właściwemu tj. Radzie Gminy Płużnica w dniu 12 września 2013 r. (wpływ: 13 września 2013 r.).

W treści skargi zawarte zostały wnioski dotyczące niedogodności związanych z korzystaniem z drogi umiejscowionej na działce nr 57 utrzymywanej przez Gminę Płużnica. Skarżący podkreślił, iż trakt jest nieprzejezdny. Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym, zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty, w tym także sprawy z zakresu dróg gminnych, ulic, mostów, placów oraz organizacji ruchu drogowego, należą do zadań własnych gminy, jednakże w świetle wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 10 grudnia 2009 r. III S.A./GD 413/09 stwierdza się, że „Nałożenie przez art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym na gminę obowiązku budowy drogi nie prowadzi do powstania po stronie mieszkańca gminy ani żadnego innego podmiotu np. inwestora budującego osiedle mieszkaniowe uprawnienia na podstawie, którego przysługiwałoby mu żądanie o budowę przez gminę drogi.” Oznacza to, że żaden przepis prawa nie przewiduje by mieszkaniec danej miejscowości zainteresowany budową drogi, mógł skutecznie żądać urządzenia czy modernizacji na tym terenie drogi pozostającej we władaniu gminy. Ponadto nieruchomości skarżącego posiada dojazd do głównego szlaku komunikacyjnego wsi, tj. drogi urządzonej i utrzymywanej przez Gminę na działce nr 44. Dojazd do tej drogi możliwy jest i wykonywany na działkach 45/3 i 45/4. Istotnym jest, iż droga na działce 44 jest całorocznie należycie utrzymywana przez Gminę. Co oznacza, że Gmina w zupełności wykonuje swoje obowiązki z zakresu zapewniania dobrej komunikacji i zarządzania drogami, zgodnie z Ustawą z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. 2007, Nr 19, poz. 115).

Należy dodatkowo podkreślić iż opisane powyżej stanowisko Gminy zostało utwierdzone również wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 27 marca 2013 roku (sygn. akt I C 1771/12), jak i w późniejszym wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, dnia 30 sierpnia 2013 roku w tej sprawie. Tym samym należy uznać niniejszą uchwałę za w pełni uzasadnioną obowiązującym prawem.

W związku z powyższym należało podjąć uchwałę o treści przedstawionej powyżej.